EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2010.9.24
KOM(2010) 498 galutinis

2010/0256 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. …/…

kuriuo nustatomos specialios žemės ūkio priemonės atokiausiems Sąjungos regionams

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PRIDERINIMAS PRIE SUTARTIES DĖL EUROPOS SĄJUNGOS VEIKIMO (SESV)

Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) aiškiai atskiriami 290 straipsnyje išvardyti Komisijai deleguoti įgaliojimai priimti bendro pobūdžio įstatymo galios neturinčius teisės aktus (deleguotus teisės aktus), kuriais papildomos ar iš dalies keičiamos neesminės įstatymo galią turinčio teisės akto nuostatos, ir 291 straipsnyje išvardyti Komisijai perduoti įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus.

Deleguotųjų teisės aktų atveju teisės aktų leidėjas deleguoja Komisijai įgaliojimą priimti norminamojo pobūdžio teisės aktus. Įgyvendinimo aktų atveju aplinkybės labai skiriasi. Valstybės narės paprastai atsako už teisiškai privalomų Europos Sąjungos teisės aktų įgyvendinimą. Vis dėlto, jei įstatymo galią turinčiam teisės aktui taikyti reikalingos vienodos vykdymo sąlygos, jas turi nustatyti Komisija.

Reglamento (EB) Nr. 247/2006 priderinimas prie naujųjų sutarties nuostatų grindžiamas minėtą reglamentą taikant (Reglamentas (EB) Nr. 793/2006, nustatantis tam tikras išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 247/2006 taikymo taisykles) Komisijos priimtų nuostatų klasifikavimu į deleguotuosius įgaliojimus ir į įgyvendinimo įgaliojimus.

Po šio priderinimo buvo parengtas Reglamento (EB) Nr. 247/2006 kodifikuotos redakcijos projekto pasiūlymas. Šiuo projektu teisės aktų leidėjui suteikiama teisė nustatyti pagrindinius specialios tvarkos, skirtos sumažinti tam tikrų žemės ūkio produktų atokiausiuose regionuose dėl atokumo iškylantiems sunkumams, elementus (POSEI programa). Šios programos bendrąsias gaires ir jas akcentuojančius bendruosius principus nustato teisės aktų leidėjas. Todėl šia specialia tvarka nustatytų priemonių tikslus ir programavimo, nuoseklumo ir derėjimo su kitomis Sąjungos politikos sritimis principus nustato teisės aktų leidėjas. Jis taip pat nustato licencijų tvarkos nustatymo, nuobaudų taikymo, sumažinimo ir išimčių principus. Jis taip pat numato grafinį POSEI simbolį.

Remiantis SESV 290 straipsniu, teisės aktų leidėjas Komisijai patiki papildyti ar iš dalies pakeisti neesmines nuostatas. Taigi Komisijos deleguotuoju teisės aktu galima nustatyti papildomus elementus, būtinus tinkamam teisės aktų leidėjo nustatytos tvarkos veikimui. Todėl Komisija deleguotuoju teisės aktu nustato ūkinės veiklos vykdytojų įtraukimo į licencijų registrą sąlygas ir, jei tai būtina atsižvelgiant į ekonominę situaciją, nustato, kad licencijos išduodamos tik pateikus užstatą (11 straipsnio 2 dalis). Taip pat teisės aktų leidėjas Komisijai suteikia įgaliojimą patvirtinti priemones, susijusias su programų pakeitimų patvirtinimo tvarka (6 straipsnio 3 dalis), su perdirbimo sąlygomis (13 straipsnio 6 dalis), su pagalbos sumų nustatymo sąlygomis (18 straipsnio 4 dalis, 23 straipsnio 3 dalis ir 29 straipsnio 4 dalis), su atleidimo nuo importo muito sąlygomis (26 straipsnio 2 dalis), su grafinio simbolio naudojimo sąlygomis (20 straipsnio 2 dalis) ir su nuobaudomis (17 straipsnio 2 dalis).

Kaip numatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 291 straipsnyje, valstybės narės yra atsakingos už teisės aktų leidėjo nustatytos tvarkos įgyvendinimą. Tačiau reikėtų užtikrinti, kad POSEI programa valstybėse narėse būtų įgyvendinama vienodai ir taip būtų išvengta konkurencijos iškraipymų ar ūkinės veiklos vykdytojų diskriminavimo. Todėl remdamasis Sutarties 291 straipsnio 2 dalimi teisės aktų leidėjas Komisijai suteikia įgyvendinimo įgaliojimus, visų pirma susijusius su vienodomis sąlygomis, kuriomis remiantis produktai,

kuriems taikoma speciali tiekimo tvarka, įvežami į atokiausius regionus, vežami juose ir išvežami iš jų (11 straipsnio 3 dalis, 13 straipsnio 2 dalies a punktas, 13 straipsnio 2 dalies b punktas, 13 straipsnio 3 dalis, 26 straipsnio 1 dalis ir 28 straipsnio 2 dalis), taip pat su vienodomis programų įgyvendinimo sąlygomis (6 straipsnio 2 dalis, 18 straipsnio 3 dalis, 20 straipsnio 4 dalis ir 29 straipsnio 3 dalis) ir su bendra valstybių narių taikoma patikrinimų tvarka (7 straipsnis, 12 straipsnio 2 dalis ir 17 straipsnio 1 dalis).

2. ESMINIAI PAKEITIMAI

Kadangi 2006 m. sausio 30 d. priėmus Reglamentą (EB) Nr. 247/2006, nustatantį specialias žemės ūkio priemones atokiausiems Sąjungos regionams, jis buvo daug kartų iš dalies pakeistas, siekiant aiškumo siūloma parengti jo kodifikuotą redakciją.

Be to, dėl Bendrijos teisės aktų raidos ir praktinio reglamento įgyvendinimo po jo priėmimo reikėtų iš dalies pakeisti ir iš naujo suderinti tam tikras teisinio teksto nuostatas, kad reglamentas būtų labiau pritaikytas prie žemės ūkio POSEI tvarkos realybės.

Šiame naujajame reglamente aiškiau nurodyti pagrindiniai minėtos tvarkos tikslai, kurių siekiant turi pasitarnauti specialios žemės ūkio priemonės atokiausiems Sąjungos regionams (2 straipsnis).

Jo naujoji struktūra akcentuoja pagrindinį Atokiausiems regionams ir saloms skirtų programų (POSEI), kurios nuo šiol yra nustatomos taip, kad tiktų kiekvienam atokiausiam regionui ir kurias koordinuoja atitinkamos valstybės narės, vaidmenį. Šios programos susijusios su dvejomis esminėmis POSEI priemonėmis – specialia tiekimo tvarka ir konkrečiomis priemonėmis vietinei žemės ūkio produktų gamybai remti (3 straipsnis).

Buvo padaryta ir kitų, neesminių, reglamento pakeitimų, pavyzdžiui:

(1) Buvo patikslinta programų ir jų pakeitimų pateikimo Komisijai tvarka, kad labiau atitiktų praktikoje taikomą tvarką; taip pat dėl to, kad programų pritaikymą prie realių žemės ūkio ir pagrindinių produktų tiekimo atokiausiems regionams reikalavimų reikėjo padaryti lankstesnį ir veiksmingesnį (6 straipsnis).

(2) 10 straipsnyje buvo nustatyta, kad speciali tiekimo tvarka kiekvienam regionui nustatoma atskirai, atsižvelgus į vietinę žemės ūkio produkciją, kurios plėtrai neturi trukdyti pernelyg didelė tiekimo pagalba, kai produktai gaminami vietoje. Ši nuostata laikoma reikalinga, kad būtų suderinamos abi POSEI priemonės.

(3) Galimybė išsiųsti iš pagrindinių produktų, kuriems buvo taikyta speciali tiekimo tvarka, vietoje perdirbtus produktus, neatlyginant naudos, taikoma tarp Azorų ir Madeiros ir tarp Madeiros ir Kanarų salų siunčiamiems produktams, dabar bus taikoma ir Prancūzijos užjūrio departamentams (13 straipsnio 2 dalies e punktas).

(4) Kad biudžetas būtų tinkamai administruojamas, valstybės narės savo programose turi nurodyti pagalbos priemonių, kurios apima tiesiogines išmokas, sąrašą (18 straipsnio 2 dalies d punktas).

(5) Taip pat naudinga nurodyti, kaip apskaičiuojama pagalbos suma priemonėms vietinei žemės ūkio produktų gamybai remti; tokios nuostatos pagrindiniame teisės akte nebuvo (18 straipsnio 2 dalies e ir f punktai).

(6) Galiausiai, finansiniai asignavimai kiekvienai atrinktai nacionalinei programai atitinka 2011 ir paskesnius finansinius metus. Tačiau specialios tiekimo tvarkos Prancūzijai ir Portugalijai finansavimo viršutinė riba padidinta 20 % (29 straipsnio 3 dalis), remiantis 2010 m. Europos Parlamentui ir Tarybai pateiktos 2006 m. POSEI reformos poveikio ataskaitos išvadomis.

Šis reglamentas Bendrijos paramos finansavimo šaltiniams arba intensyvumui poveikio neturi.

2010/0256 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. …/…

[data]

kuriuo nustatomos specialios žemės ūkio priemonės atokiausiems Sąjungos regionams

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 42 straipsnio pirmą pastraipą ir 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą[1],

perdavę teisės akto projektą nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[2],

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę[3],

priimdami sprendimą pagal įprastą teisėkūros procedūrą[4],

kadangi:

(1) 2006 m. sausio 30 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 247/2006, nustatančiu specialias žemės ūkio priemones atokiausiems Sąjungos regionams[5], buvo nustatytos specialios žemės ūkio priemonės, skirtos sumažinti sunkumus, kurie atsiranda dėl Sutarties 349 straipsnyje minimų Sąjungos regionų išskirtinės padėties. Šios priemonės įgyvendinamos naudojantis paramos kiekvienam regionui programomis, kurios yra pagrindinis žemės ūkio produktų tiekimo šiems regionams įrankiu. Dėl reikalingų naujų pakeitimų ir įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, reikia panaikinti Reglamentą (EB) Nr. 247/2006 ir jį pakeisti nauju tekstu.

(2) Reikėtų patikslinti pagrindinius tikslus, prie kurių įgyvendinimo prisideda atokiausiems Sąjungos regionams taikoma tvarka.

(3) Reikėtų patikslinti Atokiausiems regionams ir saloms skirtų programų (toliau – POSEI programos), kurias, vadovaujantis subsidiarumo principu, turi nustatyti geografinę

---

1 OL C, p..
2 OL C, p..
3 OL C, p..
4 OL C, p..
5 OL L 42, 2006 2 14, p. 1.

vietą labiausiai atitinkančios valstybės narės ir kurias valstybės narės pateikia Komisijai tvirtinti, turinį.

(4) Kad atokiausiems Sąjungos regionams taikomos tvarkos siekiai būtų geriau įgyvendinti, į POSEI programas reikėtų įtraukti priemones, kuriomis būtų užtikrintas žemės ūkio produktų tiekimas bei vietinės žemės ūkio produktų gamybos išsaugojimas ir plėtojimas. Reikėtų suartinti atitinkamų regionų planavimo lygmenis, o Komisijos ir valstybių narių partnerystę padaryti sistematingesnę.

(5) Taikant subsidiarumo principą ir siekiant lankstumo – šie elementai yra atokiausiems Sąjungos regionams taikomai tvarkai patvirtinto planavimo pagrindas – valstybių narių paskirtosios valdžios institucijos gali siūlyti programos pakeitimus, kad ji būtų pritaikyta prie atokiausių regionų realybės. Vadovaujantis tais pačiais siekiais, programų pakeitimo tvarka turi būti pritaikyta prie pakeitimo rūšies pagrįstumo lygmens.

(6) Kad atokiausiems regionams būtų užtikrintas būtiniausių produktų tiekimas ir sumažėtų dėl šių regionų atokumo atsirandančių papildomų išlaidų, reikėtų nustatyti specialią tiekimo tvarką. Dėl atokiausių regionų ypatingos geografinės padėties, tiekiant žmonėms vartoti, perdirbti arba žemės ūkyje naudoti būtiniausius produktus, atsiranda papildomų transporto išlaidų. Be to, dėl jų atokumo, ypač dėl izoliuotumo ir nedidelių žemės ūkiui tinkančių plotų atsirandantys kiti objektyvūs veiksniai dar labiau suvaržo atokiausių regionų ūkinės veiklos vykdytojus bei gamintojus ir labai kenkia jų veiklai. Šios kliūtys gali būti sušvelnintos sumažinant minėtų būtiniausių produktų kainą.

(7) Šiuo tikslu, nepaisant Sutarties 28 straipsnio, tam tikrų žemės ūkio produktų importui iš trečiųjų šalių turėtų būti netaikomi importo muitai. Siekiant atsižvelgti į jų kilmę ir pagal Sąjungos teisės nuostatas jiems taikomus muitinės formalumus, produktai, įvežti į Sąjungos muitų teritoriją pagal įvežimo perdirbti arba muitinės sandėliavimo procedūras, turėtų būti laikomi tiesiogiai importuotais, kad jiems galėtų būti taikoma speciali tiekimo tvarka.

(8) Kad būtų pasiektas tikslas sumažinti kainas atokiausiuose regionuose ir sumažinti papildomas išlaidas, atsirandančias dėl jų atokumo ir tuo pačiu metu išlaikyti Sąjungos produktų konkurencingumą, pagalba turėtų būti teikiama Sąjungos kilmės produktų tiekimui į atokiausius regionus. Teikiant tokią pagalbą turėtų būti atsižvelgiama į papildomas vežimo į atokiausius regionus išlaidas bei eksportui į trečiąsias šalis taikomas kainas ir, jei tai yra žemės ūkyje naudojami ir perdirbimui skirti produktai, į papildomas išlaidas, atsirandančias dėl atokumo, ypač dėl izoliuotumo ir nedidelio ploto.

(9) Kad būtų išvengta spekuliacijų, kurios pakenktų galutiniams atokiausių regionų vartotojams, reikėtų patikslinti, kad speciali tiekimo tvarka gali būti taikoma tik geros kokybės ir tinkamiems parduoti produktams.

(10) Reikėtų nustatyti minėtą tvarką reglamentuojančias taisykles, visų pirma, susijusias su ūkinės veiklos vykdytojų registro sudarymu ir licencijų sistemos sukūrimu, remiantis 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007, nustatančio bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams

taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas)[6], 130 ir 161 straipsniuose numatyta licencijų sistema.

(11) Remiantis operacijų, kurios vykdomos pagal specialią tiekimo tvarką, priežiūros reikalavimais, atitinkamus produktus importuojant ar įvežant į atokiausius regionus, taip pat juos eksportuojant ar išsiunčiant iš jų, reikia atlikti administracinius patikrinimus. Kad būtų pasiekti minėtos tvarkos tikslai, šios tvarkos ekonominiai privalumai turi turėti įtakos gamybos sąnaudoms ir sumažinti kainas visoje gamybos ir paskirstymo grandinėje iki pat galutinio vartotojo. Todėl šie privalumai turėtų būti užtikrinami tik jei jais bus faktiškai pasinaudota, ir turi būti atliekami būtini patikrinimai.

(12) Atsižvelgiant į tai, kad kiekis, kuriam taikoma speciali tiekimo tvarka, neviršija atokiausių regionų tiekimo poreikių, ši tvarka nekenkia tinkamam vidaus rinkos veikimui. Be to, specialios tiekimo tvarkos ekonominė nauda neturėtų sukelti susijusių produktų prekybos iškraipymų. Todėl turėtų būti uždrausta išsiųsti arba eksportuoti šiuos produktus iš atokiausių regionų. Tačiau reikėtų leisti išsiųsti arba eksportuoti šiuos produktus, jei dėl specialios tiekimo tvarkos atsiradusi finansinė nauda atlyginama.

(13) Prekybą perdirbtais produktais tarp atokiausių regionų reikėtų leisti. Taip pat reikėtų atsižvelgti į atokiausių regionų vykdomą regioninę prekybą, tradicinį eksportą ir išsiuntimą į likusią Sąjungos dalį ar trečiąsias šalis, todėl visiems šiems regionams reikėtų leisti vykdyti perdirbtų produktų eksportą, atitinkantį tradicinės prekybos apimtis. Dėl aiškumo turėtų būti nurodytas referencinis laikotarpis šiems tradiciškai eksportuojamam ar išsiunčiamam kiekiui apibrėžti.

(14) Tačiau turėtų būti imtasi tinkamų priemonių, kurios sudarytų sąlygas restruktūrizuoti Azorų salų cukraus gamybos sektorių. Šiose priemonėse turėtų būti atsižvelgiama į tai, kad Azorų salų cukraus sektorius gali būti gyvybingas tik užtikrinus tam tikrą gamybos ir perdirbimo lygį. Atsižvelgiant į tai, išimties tvarka ir toliau turėtų būti leidžiama, kad cukraus išsiuntimas iš Azorų salų į likusią Sąjungos dalį ne ilgesniu kaip penkerių metų laikotarpiu viršytų tradicinius srautus, palaipsniui mažinant metinį kiekį. Kadangi kiekis, kurį galima persiųsti, bus proporcingas ir ribojamas tuo, kas tikrai būtina vietos cukraus gamybos ir perdirbimo gyvybingumui užtikrinti, laikinas cukraus išsiuntimas iš Azorų salų neturės neigiamos įtakos Sąjungos vidaus rinkai.

(15) Azorams, Madeirai ir Kanarų saloms tiekiamam nekvotiniam cukrui turėtų būti ir toliau netaikomi importo muitai. Taip pat importo muitai turėtų būti netaikomi į Azorų salas įvežant ne didesnį nei jų prognozuojamame tiekimo balanse nurodytą žaliavinio cukranendrių cukraus kiekį.

(16) Iki šiol taikant specialią tiekimo tvarką Kanarų saloms buvo tiekiami nugriebto pieno milteliai su augaliniais riebalais, kurių KN kodas yra 1901 90 99, skirti perdirbti pramoniniu būdu. Reikėtų ir toliau leisti tiekti šį produktą, tapusį tradiciniu vietinės mitybos elementu.

---

[6] OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

(17) Kadangi ryžiai yra pagrindinis Reunjono mitybos elementas, o vietoje jų neužauginama tiek, kad būtų patenkinti poreikiai, reikėtų ir toliau leisti netaikyti importo muitų šiam produktui, jį importuojant į Reunjoną.

(18) Sąjungos politika siekiant padėti vietos gamybai atokiausiuose regionuose buvo taikoma daugeliui produktų ir tų produktų gamybos, prekybos jais ar jų perdirbimo priemonių. Šios priemonės buvo veiksmingos ir užtikrino žemės ūkio veiklos tęstinumą bei plėtrą. Sąjunga turėtų ir toliau remti tokią gamybą – pagrindinį veiksnį užtikrinant aplinkos, socialinę ir ekonominę pusiausvyrą atokiausiuose regionuose. Patirtis rodo, kad, kaip ir kaimo plėtros politikos atveju, glaudesnė partnerystė su vietos valdžios institucijomis gali padėti tikslingiau spręsti konkrečias atitinkamų regionų problemas. Todėl reikėtų remti vietinę gamybą naudojant POSEI programas.

(19) Kad būtų remiama prekyba atokiausių regionų produktais, reikėtų sukurti prekybai minėtais produktais už gamybos regiono ribų skirtą paramos schemą.

(20) Reikėtų nustatyti būtiniausius duomenis, kurie turi būti pateikiami POSEI programose, kad būtų nustatytos priemonės vietinei žemės ūkio produktų gamybai remti – padėties, siūlomos strategijos, tikslų, priemonių aprašymas. Taip pat reikėtų patikslinti šių priemonių derėjimo su kitų sričių Sąjungos politika principus, kad būtų išvengta bet kokio nesuderinamumo ar pagalbų dubliavimo.

(21) POSEI programoje gali būti numatytos studijų finansavimo, demonstravimo projektų, mokymo ir techninės pagalbos priemonės.

(22) Atokiausių regionų ūkininkai turėtų būti skatinami tiekti kokybiškus produktus, o prekyba jais turėtų būti palengvinama. Šiuo tikslu gali būti naudingas Sąjungos nustatyto grafinio simbolio naudojimas.

(23) Atokiausiuose regionuose esančių tam tikrų ūkių arba perdirbimo ir prekybos įmonių struktūros turi didelių trūkumų ir susiduria su specifiniais sunkumais. 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai[7] 26 straipsnio 2 dalyje ir 28 straipsnio 2 dalyje tam tikroms investicijoms atokiausiuose regionuose numatyti palankesni paramos dydžiai.

(24) Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 27 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad atokiausiems regionams netaikomas apribojimas miškams skiriamai paramai, numatytai to reglamento 20 straipsnio b punkto ii papunktyje.

(25) Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 39 straipsnio 4 dalyje ir jo I priede nustatyti agrarinės aplinkosaugos išmokų didžiausi metiniai dydžiai. Siekiant atsižvelgti į tam tikrų labai pažeidžiamų ganyklų plotų Azorų salose konkrečią aplinkos padėtį ir gamtovaizdžio bei žemės ūkio paskirties žemės, ypač Madeiroje esančių auginimui skirtų terasų, tradicinių savitumų išsaugojimą, turėtų būti numatyta galimybė tam tikrų specialių priemonių atveju iki dviejų kartų padidinti šiuos dydžius.

(26) Gali būti taikoma nuostata, leidžianti nukrypti nuo Komisijos nuoseklios politikos neleisti teikti valstybės veiklos pagalbos Sutarties I priede nurodytų žemės ūkio

---

[7] OL L 277, 2005 10 21, p. 1.

produktų gamybai, perdirbimui ir prekybai jais, kad būtų galima sumažinti konkrečias ūkininkavimo atokiausiuose regionuose kliūtis, atsirandančias dėl jų nutolimo, visų pirma – atokumo ir izoliuotumo; mažumo, kalnuotumo, klimato ir jų ekonominės priklausomybės nuo nedaugelio produktų.

(27) Atokiausių regionų žemės ūkio pasėlių fitosanitarinei padėčiai turi įtakos konkrečios problemos, susijusios su klimatu ir šiuose departamentuose iki šiol taikytų kontrolės priemonių nepakankamumu. Todėl turėtų būti įgyvendinamos kovos su kenksmingais organizmais, taip pat ir naudojant ekologinius metodus, programos. Turėtų būti tiksliai nurodytas Sąjungos finansinis įnašas į tokias programas.

(28) Vynuogynų, kurie Madeiros ir Kanarų salų regione yra labiausiai paplitusi ūkininkavimo rūšis ir užima svarbią vietą Azorų salose, išsaugojimas yra būtinas tiek dėl ekonominių, tiek dėl aplinkos apsaugos priežasčių. Siekiant remti gamybą, šiuose regionuose neturėtų būti taikomos nei išmokos už auginimo nutraukimą, nei rinkos mechanizmai, numatyti Reglamente (EB) Nr. 1234/2007, tačiau Kanarų salose turėtų būti galima taikyti distiliavimo krizės atveju priemones, jeigu rinka ypač sutrikdoma dėl kokybės problemų. Be to, techniniai, socialiniai ir ekonominiai sunkumai sutrukdė per nustatytą laiką visiškai pakeisti Madeiros ir Azorų salų regionų plotus, kurie buvo apsodinti hibridinėmis vynmedžių veislėmis, draudžiamomis pagal Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007. Šiuose vynuogynuose pagamintas vynas yra skirtas tik tradiciniam vietiniam vartojimui.

(29) Azorų salose pieno sektoriaus restruktūrizavimas dar nėra baigtas. Atsižvelgiant į didelę Azorų salų priklausomybę nuo pieno gamybos, taip pat į kitas problemas, susijusias su jų nutolimu ir kitų pelningų gamybos galimybių nebuvimu, turėtų būti ir toliau taikomas nukrypimas nuo tam tikrų Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 nuostatų dėl mokesčio taikymo pieno ir pieno produktų pertekliui.

(30) Nepaisant skiriamos paramos karvės pieno gamybai Madeiroje ir Reunjone nepavyko išlaikyti vidaus ir išorės tiekimo pusiausvyros, visų pirma dėl didelių struktūrinių sunkumų, su kuriais susiduriama šiame sektoriuje, ir menkų šio sektoriaus galimybių prisitaikyti prie naujos ekonominės aplinkos. Todėl ir toliau turėtų būti leidžiama iš Sąjungos kilmės pieno miltelių gaminti ypač aukšta temperatūra (UHT) apdorotą pieną, kad būtų galima geriau patenkinti vietinius vartojimo poreikius. Siekiant geriau informuoti vartotoją, reikėtų numatyti prievolę ant pardavimo etiketės nurodyti, kad tai yra ypač aukšta temperatūra (UHT) apdorotas pienas iš pieno miltelių.

(31) Poreikis išlaikyti vietos pieno gamybą taikant paskatas pateisina Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 netaikymą Prancūzijos užjūrio departamentuose ir Madeiroje. Turėtų būti nustatyta, kad tokia išimtis Madeiroje turėtų būti taikoma iki 4 000 tonų ribos.

(32) Turėtų būti remiama tradicinė gyvulininkystė. Siekiant patenkinti Prancūzijos užjūrio departamentų ir Madeiros vietinio vartojimo poreikius, tam tikromis sąlygomis ir neviršijant didžiausio metinio kiekio turėtų būti leidžiama iš trečiųjų šalių be muitų importuoti penėjimui skirtus bulius.

(33) Reikėtų atnaujinti 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 73/2009, nustatančiu bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką

taisykles ir nustatančiu tam tikras paramos schemas ūkininkams[8], Portugalijai suteiktą galimybę perduoti Azorų saloms žemyne suteikiamą teisę į priemoką už karvę žindenę ir suderinti šią priemonę su paramos atokiausiems regionams schema.

(34) Tabako auginimas Kanarų salose yra istoriškai svarbus. Ekonominiu požiūriu tabako gamyba išlieka viena iš pagrindinių pramoninės veiklos sričių regione. Socialiniu požiūriu tabako auginimas reikalauja daug darbo ir juo užsiima maži ūkiai. Kadangi kultūra nėra pakankamai pelninga, kyla pavojus jai išnykti. Šiuo metu tabakas auginamas tik nedidelėje La Palmos salos dalyje ir yra skirtas nedidelio masto cigarų gamybai. Todėl Ispanijai turėtų būti ir toliau leidžiama teikti pagalbą, papildančią Sąjungos pagalbą, kad ši tradicinė kultūra būtų išsaugota remiant su ja susijusius amatus. Be to, siekiant išlaikyti tabako gaminių gamybą, žaliavinio ir pusiau perdirbto tabako importui į Kanarų salas ir toliau turėtų būti netaikomas muitas, bet ne daugiau kaip 20 000 tonų žaliavinio tabako, iš kurio pašalintos vidurinės gyslos, ekvivalento per metus.

(35) Įgyvendinant šį reglamentą neturėtų būti sumažintas konkrečios paramos, kuri iki šiol buvo skiriama atokiausiems regionams, dydis. Todėl, tam kad būtų įgyvendintos atitinkamos priemonės, valstybės narės turėtų turėti lėšų, atitinkančių pagal Reglamentą (EB) Nr. 247/2006 jau skirtą Sąjungos paramą.

(36) Nuo 2006 m. kai kuriuose atokiausiuose regionuose, ypač Azoruose ir Prancūzijos užjūrio departamentuose, būtiniausių produktų poreikis išaugo dėl padidėjusio naminių gyvulių skaičiaus ir dėl demografinių priežasčių. Todėl reikėtų padidinti biudžeto, kurį valstybės narės gali naudoti specialiai tiekimo tvarkai atitinkamuose regionuose, dalį.

(37) Komisija turėtų būti įgaliota priimti deleguotuosius teisės aktus pagal Sutarties 290 straipsnį, kad būtų įmanoma papildyti ar iš dalies pakeisti tam tikras neesmines šio reglamento nuostatas. Reikėtų nustatyti sritis, kurioms bus taikomas toks įgaliojimas bei įgaliojimo sąlygas.

(38) Siekiant vienodai įgyvendinti POSEI režimą valstybėse narėse ir išvengti konkurencijos iškraipymų ar ūkinės veiklos vykdytojų diskriminavimo, Komisija turėtų būti įgaliota priimti įgyvendinimo aktus remiantis Sutarties 291 straipsnio 2 dalimi. Todėl, remiantis minėta nuostata, Komisijai reikėtų suteikti įgyvendinimo įgaliojimus, ypač dėl vienodų sąlygų, kuriomis remiantis produktai, kuriems taikoma speciali tiekimo tvarka, įvežami į atokiausius regionus, vežami juose ir išvežami iš jų, taip pat dėl vienodų programų įgyvendinimo sąlygų ir dėl būtiniausių valstybių narių atliekamų patikrinimų specifikacijų.

(39) [Konstatuojamoji dalis dėl įgyvendinimo priemonių kontrolės. Įterpti, kai bus priimtas dabar EP ir Taryboje svarstomas reglamentas dėl kontrolės taisyklių, numatytų SESV 291 straipsnio 2 dalyje.]

---

[8] OL L 30, 2009 1 31, p. 16.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos specialios žemės ūkio priemonės, skirtos sumažinti sunkumus, kurie atsiranda dėl Sutarties 349 straipsnyje minimų Sąjungos regionų (toliau – atokiausi regionai) atokumo, izoliuotumo, nutolimo, mažumo, reljefo, nepalankaus klimato ir ekonominės priklausomybės nuo nedaugelio produktų.

2 straipsnis

Tikslai

1. 1 straipsnyje numatytomis specialiomis priemonėmis prisidedama prie tokių tikslų įgyvendinimo:

   a) užtikrinti būtiniausių žmonėms vartoti, perdirbti arba naudoti žemės ūkyje skirtų produktų tiekimą atokiausiems regionams, sumažinant dėl šių regionų atokumo atsirandančias papildomas išlaidas;

   b) išsaugoti ir plėtoti atokiausių regionų žemės ūkio veiklą, įskaitant vietinių produktų gamybą, perdirbimą ir prekybą jais.

2. 1 dalyje išdėstyti tikslai įgyvendinami panaudojant III, IV ir V skyriuose nurodytas priemones.

II SKYRIUS

POSEI PROGRAMOS

3 straipsnis

POSEI programų rengimas

1. 1 straipsnyje nurodytos priemonės kiekvienam atokiausiam regionui nustatomos Atokiausiems regionams ir saloms skirtoje programoje (POSEI), toliau – „POSEI programa“, kuri apima:

a) specialią tiekimo tvarką, kaip numatyta III skyriuje, ir

b) specialias paramos vietos žemės ūkio produktams priemones, kaip numatyta IV skyriuje.

2. Programa POSEI parengiama tokiam geografiniam regionui, kurį suinteresuota valstybė narė mano esant tinkamiausiu. Programą rengia valstybės narės paskirtos kompetentingos institucijos; valstybė narė, pasikonsultavusi su atitinkamo teritorinio lygio kompetentingomis institucijomis ir organizacijomis, programas pateikia Komisijai tvirtinti pagal 6 straipsnį.

3. Valstybė narė gali pateikti tik vieną su jos atokiausiais regionais susijusią POSEI programą.

4 straipsnis

Atitikimas ir suderinamumas

1. Priemonės, kurių imamasi pagal POSEI programas, turi atitikti Sąjungos teisę, būti suderinamos su kitomis Sąjungos politikos kryptimis ir priemonėmis, kurių pagal jas imamasi.

2. Turi būti užtikrintas priemonių, kurių imamasi pagal POSEI programas, suderinamumas su priemonėmis, kurios įgyvendinamos pagal kitas bendros žemės ūkio politikos priemones, ypač bendrą rinkų organizavimą, kaimo plėtrą, produktų kokybės reikalavimus, gyvūnų gerovę ir aplinkos apsaugą.

Pagal šį reglamentą negali būti finansuojama jokia priemonė teikiant:

a) papildomą paramą išmokų ar pagalbos schemoms, nustatytoms pagal bendrą rinkos organizavimą, nebent remiantis objektyviais kriterijais įrodoma būtinybė daryti išimtį;

b) paramą mokslinių tyrimų projektams, priemonėms, skirtoms remti mokslinius projektus arba priemonėms, kurios atitinka Sąjungos finansavimo skyrimo reikalavimus remiantis Tarybos sprendimu 2009/470/EB[9];

c) paramą priemonėms, kurios patenka į Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 taikymo sritį.

5 straipsnis

Programų turinys

Į POSEI programą yra įtraukta:

a) priemonių įgyvendinimo tvarkaraštis ir bendra metinė orientacinė finansavimo lentelė, kurioje apibendrinami naudotini ištekliai;

[9] OL L 155, 2009 6 18, p. 30.

b) įvairių priemonių, kurių imamasi pagal programas, suderinamumo ir nuoseklumo patvirtinimas ir kriterijai bei kiekybiniai rodikliai, naudojami atliekant stebėseną ir įvertinimą;

c) priemonės, kurių imtasi siekiant užtikrinti veiksmingą ir tinkamą programų įgyvendinimą, įskaitant reklamos, stebėsenos bei įvertinimo priemones, konkretūs kiekybiniai rodikliai, naudotini atliekant programos įvertinimą;

d) kompetentingų institucijų ir už programos įgyvendinimą atsakingų įstaigų nurodymas ir atitinkamo lygio institucijų ar susijusių įstaigų ir socialinių bei ekonominių partnerių nurodymas, taip pat surengtų konsultacijų rezultatai.

6 straipsnis

Programų patvirtinimas ir pakeitimai

1. Atsižvelgdamos į 29 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytą finansavimą, valstybės narės Komisijai pateikia POSEI programos projektą.

   Programos projektą sudaro prognozuojamo tiekimo balanso projektas, kuriame nurodomi produktai, jų kiekis ir Sąjungos tiekimo pagalbos dydis, ir paramos vietos gamybai programos projektas.

   Komisija įvertina pateiktą POSEI programą ir įgyvendinimo aktu nusprendžia dėl jos tvirtinimo.

2. Remdamosi į POSEI programų įtrauktų priemonių įgyvendinimo metiniu įvertinimu ir atsižvelgdamos į 29 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytą finansavimą, valstybės narės Komisijai gali pateikti programų pakeitimo pasiūlymus, kad programos būtų geriau pritaikytos prie atokiausių regionų poreikių ir siūlomos strategijos. Komisija įgyvendinimo aktu patvirtina vienodas programos pakeitimo pasiūlymų teikimo taisykles.

3. Siekdama atsižvelgti į įvairias siūlomų pakeitimų rūšis ir terminą, per kurį pakeitimai turi būti įgyvendinti, Komisija deleguotuoju teisės aktu nustato pakeitimų patvirtinimo tvarką.

7 straipsnis

Patikrinimai ir stebėsena

Patikrinimus valstybės narės atlieka vykdydamos administracinius patikrinimus ir patikrinimus vietoje. Kad patikrinimai būtų atliekami vienodomis sąlygomis, Komisija įgyvendinimo aktu nustato būtiniausias valstybių narių atliekamų patikrinimų specifikacijas.

Tokios pačios rūšies aktu Komisija taip pat nustato procedūras ir fizinius bei finansinius rodiklius, kad būtų užtikrinta veiksminga programų įgyvendinimo stebėsena.

III SKYRIUS

SPECIALI TIEKIMO TVARKA

8 straipsnis

Prognozuojamas tiekimo balansas

1. Nustatoma Sutarties I priede išvardytų žemės ūkio produktų, kurie atokiausiuose regionuose yra būtini žmonių maistui, kitų produktų gamybai arba naudoti žemės ūkyje, speciali tiekimo tvarka.

2. Valstybė narė parengia geografiniam regionui, kurį mano esant tinkamiausiu, skirtą prognozuojamą tiekimo balansą, kuriame nurodomas Sutarties I priede minimų produktų kiekis, reikalingas kiekvieno atokiausio regiono metiniams poreikiams patenkinti.

   Gali būti parengtas atskiras įmonių, kuriose pakuojami ar perdirbami produktai, skirti vietos rinkai, tradiciniam siuntimui į likusią Sąjungos dalį ar eksportui į trečiąsias šalis vykdant regioninę prekybą kaip apibrėžta 13 straipsnio 3 dalyje arba tradicinę prekybą, poreikių prognozuojamas balansas.

9 straipsnis

Tvarkos taikymas

1. Į atokiausius regionus iš trečiųjų šalių tiesiogiai importuojamų produktų, kuriems taikoma speciali tiekimo tvarka, prognozuojamame tiekimo balanse nustatytam kiekiui netaikomi jokie muitai.

   Šiame skyriuje produktai, įvežti į Sąjungos muitų teritoriją pagal įvežimo perdirbti arba muitinės sandėliavimo tvarką, laikomi tiesiogiai importuotais iš trečiųjų šalių.

2. Siekiant užtikrinti, kad būtų patenkinti pagal 8 straipsnio 2 dalį nustatyti poreikiai, atsižvelgiant į kainą bei kokybę ir rūpinantis, kad būtų išlaikyta Sąjungos tiekimo dalis, turėtų būti teikiama pagalba tiekti atokiausiems regionams Sąjungos produktus, saugomus intervenciniuose sandėliuose, arba Sąjungos rinkoje esančius produktus.

   Tokia pagalba nustatoma kiekvienai atitinkamai produktų rūšiai atsižvelgiant į vežimo į atokiausius regionus papildomas išlaidas, į eksportui į trečiąsias šalis taikomas kainas ir, jei tai yra perdirbti ir žemės ūkyje naudoti skirti produktai, į kitas su atokumu, ypač su izoliuotumu ir nedideliu plotu, susijusias išlaidas.

3. Pagalba neskiriama už tiekiamus produktus, kuriems speciali tiekimo tvarka buvo taikoma kitame atokiausiame regione.

4. Speciali tiekimo tvarka taikoma tik geros kokybės ir tinkamiems parduoti produktams.

10 straipsnis

Įgyvendinimas

Įgyvendinant specialią tiekimo tvarką visų pirma turėtų būti atsižvelgiama į:

a) atokiausių regionų konkrečius poreikius ir, jei tai yra produktai, skirti perdirbti ar naudoti žemės ūkyje, į konkrečius kokybės reikalavimus;

b) prekybos su likusia Sąjungos dalimi srautus;

c) planuojamos pagalbos ekonominį aspektą;

d) esant reikalui – poreikį nesudaryti kliūčių galimai vietinių produktų gamybos plėtrai.

11 straipsnis

Licencijos

1. Importo muitas netaikomas arba pagalba pagal specialaus tiekimo tvarką taikoma, pateikus licenciją.

   Licencijos išduodamos tik į kompetentingų institucijų registrus įtrauktiems ūkinės veiklos vykdytojams.

   Licencijos neperleidžiamos.

2. Siekdama užtikrinti, kad ūkinės veiklos vykdytojai visiškai pasinaudotų savo teisėmis taikant specialią tiekimo tvarką, Komisija deleguotuoju teisės aktu nustato jų įtraukimo į registrą sąlygas ir, jei būtina, nustato, kad licencijos išduodamos tik pateikus užstatą.

3. Komisija įgyvendinimo aktu patvirtina visas priemones, reikalingas užtikrinti, kad valstybės narės šį straipsnį taikytų vienodai, ypač įgyvendindamos licencijų sistemą, išskyrus užstatus už licenciją ir ūkinės veiklos vykdytojų įsipareigojimus, kai vykdytojai įtraukiami į registrą.

12 straipsnis

Naudos poveikis

1. Specialios tiekimo tvarkos pranašumą, atsirandantį dėl importo muitų netaikymo arba dėl pagalbos skyrimo, turi sąlygoti faktinis ekonominės naudos poveikis, kurį junta galutinis naudotojas, kuris gali būti paprastas vartotojas, jei tai yra tiesioginiam vartojimui skirti produktai, galutinis perdirbėjas ar pakuotojas, jei tai yra perdirbimo ar pakavimo pramonei skirti produktai, arba ūkininkas, jei tai yra pašarams ar žemės ūkyje naudoti skirti produktai.

2. Kad pirma dalis būtų taikoma vienodai, Komisija įgyvendinimo aktu patvirtina jos taikymo taisykles, ypač sąlygas valstybių narių atliekamam patikrinimui, ar juntamas faktinis naudos poveikis galutiniam naudotojui.

13 straipsnis

Eksportas į trečiąsias šalis ir išsiuntimas į likusią Sąjungos dalį

1. Produktai, kuriems taikoma speciali tiekimo tvarka, gali būti eksportuojami į trečiąsias šalis arba išsiunčiami į likusią Sąjungos dalį tik laikantis vienodų Komisijos įgyvendinimo aktu nustatytų sąlygų, apimančių importo muito mokėjimą arba gautos pagalbos grąžinimą, kaip numatyta 9 straipsnyje.

   Į trečiąsias šalis eksportuojamiems produktams, kuriems taikoma speciali tiekimo tvarka, licencija nereikalinga.

   Pirma pastraipa netaikoma Prancūzijos užjūrio departamentų tarpusavio prekybos srautams.

2. 1 dalies pirma pastraipa netaikoma atokiausiuose regionuose iš produktų, kuriems taikoma speciali tiekimo tvarka, perdirbtiems produktams, kurie:

   a) yra eksportuojami į trečiąsias šalis ar į likusią Sąjungos dalį, neviršijant tradicinio išsiuntimo ir tradicinio eksporto kiekio. Tokį kiekį Komisija nustato įgyvendinimo aktu, remdamasi išsiuntimų ar eksporto 1989, 1990 ir 1991 metais vidurkiu;

   b) yra eksportuojami į trečiąsias šalis vykdant regioninę prekybą; paskirties vietas ir sąlygas Komisija nustato įgyvendinimo aktu;

   c) iš Azorų į Madeirą arba iš Madeiros į Azorus siunčiami produktai;

   d) iš Madeiros į Kanarų salas arba iš Kanarų salų į Madeirą siunčiami produktai;

   e) tarp Prancūzijos užjūrio departamentų siunčiami produktai.

   Už pirmoje pastraipoje a ir b punktuose nurodytus eksportuotus produktus grąžinamoji išmoka neskiriama.

   Eksportuojant pirmoje pastraipoje a ir b punktuose nurodytus produktus, licencija nereikalinga.

3. Šiame skyriuje „regioninė prekyba“ reiškia kiekvieno Prancūzijos užjūrio departamento, Azorų, Madeiros ir Kanarų salų prekybą su Komisijos įgyvendinimo aktu nustatytomis trečiosiomis šalimis.

4. Į Prancūzijos užjūrio departamentus, Azorus, Madeirą arba Kanarų salas tiekiami produktai, kuriems taikoma speciali tiekimo tvarka ir kurie skirti laivų ir orlaivių aprūpinimui kuru, laikomi vartojamais vietoje produktais.

5. Nukrypstant nuo 2 dalies pirmos pastraipos a punkto, iš Azorų į likusią Sąjungos dalį per penkerius metus kiekvienais metais galima išsiųsti tokį didžiausią kiekį cukraus (KN kodas 1701):

   – 2011 m.: 3 000 tonų,

   – 2012 m.: 2 500 tonų,

   – 2013 m.: 2 000 tonų,

   – 2014 m.: 1 500 tonų,

   – 2015 m.: 1 000 tonų.

6. Siekdama nustatyti specialios tiekimo tvarkos taikymo naudą, teikiamą regioninei ir tradicinei prekybai, Komisija deleguotuoju teisės aktu nustato sąlygas, kurias turi atitikti perdirbimo operacijos, dėl kurių gali atsirasti tradicinis eksportas ar regioninė prekyba.

14 straipsnis

Cukrus

1. Per Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 204 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytą laikotarpį importo muitai netaikomi toliau išvardytam to reglamento 61 straipsnyje nurodytam nekvotiniam cukrui, kai kiekis neviršija šio reglamento 8 straipsnyje minimame prognozuojamame tiekimo balanse nurodyto kiekio:

   a) į Madeiros arba Kanarų salas įvežamam vartoti skirtam baltajam cukrui, kurio KN kodas yra 1701;

   b) Azorų salose rafinuojamam ir vartojamam žaliaviniam cukrui, kurio KN kodas yra 1701 12 10 (žaliavinis runkelių cukrus).

2. Be 1 dalyje nurodyto kiekio ir neviršijant prognozuojamame tiekimo balanse nurodyto kiekio, į Azorų salas galima papildomai įvežti rafinuoti skirtą žaliavinį cukrų, kurio KN kodas yra 1701 11 10 (žaliavinis cukranendrių cukrus).

   Nustatant Azorų žaliavinio cukraus poreikius, turėtų būti atsižvelgiama į cukrinių runkelių gamybos salose pokyčius. Kiekis, kuriam taikoma tiekimo tvarka, nustatomas taip, kad kiekvienais metais visas Azorų salose rafinuoto cukraus kiekis nebūtų didesnis kaip 10 000 tonų.

15 straipsnis

Nugriebto pieno milteliai

Nukrypstant nuo 8 straipsnio, į Kanarų salas kasmet gali būti ir toliau tiekiama iki 800 tonų perdirbti pramoniniu būdu skirtų nugriebto pieno miltelių, kurių KN kodas yra 1901 90 99 (nugriebto pieno milteliai su augaliniais riebalais). Pagalba, suteikiama šiam produktui iš

Sąjungos tiekti, negali viršyti 210 EUR už toną ir įskaičiuojama į 29 straipsnyje nurodytą didžiausią leistiną sumą. Šis produktas skiriamas tik vietiniam vartojimui.

16 straipsnis

Ryžių importas į Reunjoną

Į Reunjono Prancūzijos užjūrio departamentus importuojamiems ten vartoti skirtiems produktams, kurių KN kodai yra 1006 10, 1006 20 ar 1006 40 00, muitas nenustatomas.

17 straipsnis

Patikrinimai ir nuobaudos

1. Pagal specialią tiekimo tvarką į atokiausius regionus produktus importuojant ar įvežant, taip pat iš atokiausių regionų juos eksportuojant ar išsiunčiant, atliekami administraciniai patikrinimai.

   Kad tokia nuostata būtų taikoma vienodomis sąlygomis, Komisija įgyvendinimo aktu nustato būtiniausias valstybių narių atliekamų patikrinimų specifikacijas.

2. Jei ūkinės veiklos vykdytojas nesilaiko pagal 11 straipsnį prisiimtų įsipareigojimų (išskyrus force majeure ar išskirtinių gamtos reiškinių atvejus), licencijos savininko gauta nauda susigrąžinama, o jis pats laikinai ar visam laikui – priklausomai nuo pažeidimo sunkumo – išbraukiamas iš registro.

   Kad būtų užtikrinta, kad specialią tiekimo tvarką įgyvendinantys ūkinės veiklos vykdytojai savo įsipareigojimų laikytųsi, Komisija deleguotuoju teisės aktu nustato pirmos pastraipos nuostatų taikymui būtinas sąlygas ir ūkinės veiklos vykdytojo naujų licencijų paraiškų svarstymo tvarką.

IV SKYRIUS

PARAMOS VIETOS ŽEMĖS ŪKIO PRODUKTAMS PRIEMONĖS

18 straipsnis

Priemonės

1. POSEI programose numatytos vietinei žemės ūkio produktų gamybai, kuri patenka į Sutarties III antraštinės dalies 3 dalies taikymo sritį, skirtos specialios priemonės, būtinos vietinės žemės ūkio produktų gamybos tęstinumui ir plėtrai kiekviename atokiausiame regione užtikrinti.

2. Programos dalyje, skirtoje vietinės žemės ūkio produktų gamybos priemonėms, nurodoma bent tokia informacija:

a) kiekybiniais rodikliais apibūdinta esama žemės ūkio gamybos padėtis, atsižvelgiant į turimų įvertinimų rezultatus, kuriuose nurodomi skirtumai, trūkumai ir plėtros galimybės, naudojami finansiniai ištekliai ir veiksmų, kurių imtasi anksčiau, pagrindiniai rezultatai;

b) siūlomos strategijos, pasirinktų prioritetų ir kiekybinių bendrųjų bei veiklos tikslų apibūdinimas, poveikio, kurio tikimasi ekonomikos, aplinkos ir socialinėje srityse, įskaitant užimtumą, įvertinimas;

c) planuojamų priemonių, ypač joms įgyvendinti skirtų pagalbos schemų, apibūdinimas ir prireikus – informacijos apie poreikius atlikti tyrimus, demonstravimo projektus, mokymo ir techninės pagalbos veiksmus, susijusius su atitinkamų priemonių rengimu, įgyvendinimu ar pritaikymu, apibūdinimas;

d) pagalbos priemonių, kurios apima tiesiogines išmokas, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 2 straipsnio d dalyje, sąrašas;

e) pagalbos skyrimo sąlygos, produktai ir atitinkamas kiekis;

f) kiekvienai priemonei ar veiklos rūšiai nustatytas pagalbos dydis siekiant vieno ar kelių programoje numatytų tikslų.

3. Komisija įgyvendinimo aktu nustato vienodas 2 dalyje numatytų pagalbos lėšų išmokėjimo sąlygas.

4. Į programą gali būti įtrauktos atokiausių regionų žemės ūkio produktų gamybos, perdirbimo ar prekybos paramos priemonės.

Kiekviena priemonė gali būti skirstoma į veiklos rūšis. Kiekvienai veiklos rūšiai programoje turi būti numatyta bent jau:

a) pagalbos gavėjai;

b) atitikties sąlygos;

c) individuali pagalba;

d) viršutinė riba.

Kad būtų remiama prekyba atokiausių regionų produktais už jų gamybos regiono ribų, Komisija deleguotuoju teisės aktu patvirtina prekybai skiriamos pagalbos sumos nustatymo sąlygas ir, esant reikalui, didžiausią kiekį, kuriam ši pagalba gali būti taikoma.

19 straipsnis

Patikrinimai ir nepagrįsta išmoka

1. Šiame skyriuje nustatytų priemonių patikrinimai atliekami vykdant administracinius patikrinimus ir patikrinimus vietoje.

2. Nepagrįstos išmokos atveju jos gavėjas privalo grąžinti atitinkamą sumą. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1122/2009[10] 80 straipsnis taikomas mutatis mutandis.

V SKYRIUS

PAPILDOMOS PRIEMONĖS

20 straipsnis

Grafinis simbolis

1. Grafinis simbolis įvedamas siekiant užtikrinti atokiausiems regionams būdingų aukštos kokybės šviežių arba perdirbtų žemės ūkio produktų geresnį pažinimą ir vartojimą.

2. Sąlygas, kuriomis naudojamas 1 dalyje numatytas grafinis simbolis, pasiūlo atitinkamos profesinės organizacijos. Tokius pasiūlymus ir savo nuomonę nacionalinės valdžios institucijos siunčia Komisijai.

   Tokio simbolio naudojimą stebi kompetentingų nacionalinių valdžios institucijų patvirtinta oficiali institucija arba įstaiga.

3. Kad kokybiški atokiausių regionų žemės ūkio produktai būtų labiau žinomi, o jų vartojimas – šviežių ar perdirbtų – būtų skatinamas, deleguotuoju teisės aktu Komisija nustato grafinio simbolio naudojimo teisės bei jo atgaminimo ir naudojimo sąlygas.

4. Kad šis straipsnis būtų vienodai įgyvendinamas, Komisija įgyvendinimo aktu nustato grafinio simbolio naudojimo taisykles bei būtiniausias valstybių narių atliekamų patikrinimų ir stebėsenos specifikacijas.

21 straipsnis

Kaimo plėtra

1. Nepaisant Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 39 straipsnio 4 dalies, to reglamento I priede nurodyti maksimalūs dydžiai, kuriems kasmet gali būti skiriama Sąjungos pagalba, gali būti padidinti iki dviejų kartų, jei tai yra priemonė, skirta Azorų salų ežerams apsaugoti, ir priemonė, skirta gamtovaizdžiui ir žemės ūkio žemės tradiciniams savitumams ir akmens sienoms, Madeiroje palaikančioms terasas, išsaugoti.

2. Pagal šio straipsnio pirmą dalį planuojamos priemonės prireikus įtraukiamos į šių regionų programas, nurodytas Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 16 straipsnyje.

---

[10] OL L 316, 2009 12 2, p. 65.

22 straipsnis

Valstybės pagalba

1. Komisija, remdamasi Sutarties 108 straipsniu, gali leisti teikti veiklos pagalbą Sutarties I priede nurodytiems žemės ūkio produktams, kuriems taikomi Sutarties 107, 108 ir 109 straipsniai, šių produktų gamybos, perdirbimo ir prekybos sektoriuose, siekiant sumažinti konkrečias ūkininkavimo atokiausiuose regionuose kliūtis, atsirandančias dėl jų nutolimo, izoliuotumo ir kitų su atokumu susijusių kliūčių.

2. Valstybės narės gali skirti papildomą finansavimą POSEI programoms įgyvendinti. Tokiais atvejais jos turi pranešti Komisijai apie valstybės pagalbą, o Komisija pagal šio reglamento nuostatas turi ją patvirtinti kaip minėtų programų dalį. Tokiu būdu nusiųstas pranešimas apie pagalbą yra laikomas pranešimu pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį.

3. Prancūzija atokiausių regionų cukraus sektoriui gali skirti iki 90 mln. eurų per prekybos metus.

   Per 30 dienų nuo prekybos metų pabaigos Prancūzija informuoja Komisiją apie teikiant pagalbą faktiškai išmokėtą sumą.

4. Nepažeidžiant šio straipsnio 1 ir 2 dalių ir nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 180 straipsnio pirmos pastraipos ir nuo Tarybos reglamento (EB) Nr. 1184/2006[11] 3 straipsnio, pagal šį reglamentą Sutarties 107, 108 ir 109 straipsniai netaikomi valstybių narių mokėjimams pagal šio reglamento IV skyrių, šio straipsnio 3 dalį ir 23 bei 27 straipsnius.

23 straipsnis

Augalų sveikatos programos

1. Prancūzija ir Portugalija pateikia Komisijai augalams arba augalų produktams kenkiančių organizmų kontrolės atitinkamai Prancūzijos užjūrio departamentuose ir Azorų bei Madeiros salose programas. Programose visų pirma tiksliai apibrėžiami siektini tikslai, vykdytinos priemonės, jų trukmė ir kaina. Pagal šį straipsnį pateikiamos programos nėra susijusios su bananų apsauga.

2. Sąjunga prisideda prie 1 dalyje numatytų programų finansavimo remdamasi regiono padėties techninė analize.

3. Kad šios programos būtų įgyvendintos, Komisija deleguotuoju teisės aktu nustato 2 dalyje numatytą Sąjungos finansavimą, priemones, kurios atitinka Sąjungos finansavimo reikalavimus, ir pagalbos sumą.

   Toks įnašas gali sudaryti iki 60 % remtinų išlaidų Prancūzijos užjūrio departamentuose ir iki 75 % – Azorų bei Madeiros salose. Mokėjimas atliekamas

[11] OL L 214, 2006 8 4, p. 7.

remiantis Prancūzijos ir Portugalijos valdžios institucijų pateiktais dokumentais. Jei būtina, Komisija gali organizuoti jos vardu ekspertų atliekamus tyrimus, kaip nurodyta Tarybos direktyvos 2000/29/EB[12] 21 straipsnyje.

24 straipsnis

Vynas

1. Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 103v, 103w, 103x ir 182a straipsniuose nurodytos priemonės Azorų ir Madeiros saloms netaikomos.

2. Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 120a straipsnio 2 dalies antros pastraipos, Azorų ir Madeiros salose iš minėtos pastraipos b punkte nurodytų hibridinių vynmedžių veislių išaugintos vynuogės gali būti naudojamos gaminti vyną, kuris turi likti šiuose regionuose.

   Portugalija pradeda palaipsniui naikinti Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 120a straipsnio 2 dalies antros pastraipos b punkte numatytų vynmedžių veislių auginimą sklypuose, esant reikalui, skirdama paramą, numatytą to reglamento 103q straipsnyje.

3. Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 103v, 103w ir 103y straipsniuose nurodytos priemonės Kanarų saloms netaikomos.

25 straipsnis

Pienas

1. Pertekliaus mokesčio paskirstymo tikslais remiantis Reglamento (EB) Nr. 1234/2003 79 straipsniu, tik Azorų salose įsisteigę ir gaminantys gamintojai, kaip apibrėžta to reglamento 65 straipsnio c punkte, kurie prekiauja didesniais kiekiais nei jiems skirta kvota, padidinta šios dalies trečioje pastraipoje nurodytu procentu, laikomi prisidėjusiais prie šio kiekio viršijimo.

   Pertekliaus mokestis už kiekį, viršijantį trečioje pastraipoje nurodytu procentu padidintą kvotą, taikomas po to, kai nepanaudoti kiekiai Azorų salose įsisteigusiems ir gaminantiems gamintojams, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 65 straipsnio c punkte, perskirstomi neperžengiant šio padidinimo ribų ir proporcingai kiekvieno gamintojo turimam kvotai.

   Pirmoje pastraipoje nurodytas procentas yra lygus 23 000 tonų kiekio nuo 2005–2006 prekybos metų ir kiekvieno ūkio 2010 m. kovo 31 d. visų turimų referencinių kiekių santykiui. Šis procentas taikomas tik 2010 m. kovo 31 d. turimai kvotai.

2. Nustatant bet kokį kvotos viršijimą Portugalijoje, apskaičiuotą pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 66 straipsnį, neatsižvelgiama į parduotus pieno ar pieno

[12] OL L 4, 2000 1 7, p. 11.

ekvivalento kiekį, viršijantį kvotą, bet atitinkantį 1 dalies trečioje pastraipoje nurodytą procentą, po toje pačioje straipsnio dalyje nurodyto paskirstymo.

3. Reglamente (EB) Nr. 1234/2007 numatyta pieno gamintojams taikoma pertekliaus mokesčio sistema netaikoma Prancūzijos užjūrio departamentuose arba – jeigu vietos gamyba neviršija 4 000 tonų pieno – Madeiroje.

4. Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 114 straipsnio 2 dalies, Madeiroje ir Prancūzijos užjūrio departamente Reunjone leidžiama, neviršijant vietos vartotojų poreikių, iš Sąjungos kilmės pieno miltelių gaminti ypač aukšta temperatūra (UHT) apdorotą pieną, jei ši priemonė netrukdo surinkti ir realizuoti vietoje pagaminto pieno. Šis produktas skiriamas tik vietiniam vartojimui.

   Produkto pardavimo etiketėje būtina aiškiai nurodyti tokio iš pieno miltelių gaminamo UHT pieno gamybos būdą.

26 straipsnis

Gyvulininkystės produktai

1. Tol, kol vietoje auginamų buliukų skaičius pasieks lygį, kurio pakaktų vietinei jautienos gamybai Prancūzijos užjūrio departamentuose ir Madeiroje išlaikyti ir plėsti, nustatoma galimybė iš trečiųjų šalių importuoti, netaikant Bendrajame muitų tarife nustatytų importo muitų, galvijus, skirtus penėti ir vartoti Prancūzijos užjūrio departamentuose bei Madeiroje. Komisija įgyvendinimo aktu patvirtina šiai pastraipai taikyti reikalingas priemones, visų pirma, importo muitų netaikymo taisykles į Prancūzijos užjūrio departamentus ir Madeirą importuojant buliukus.

   Gyvuliams, kuriems gali būti taikoma šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyta išimtis, taikomas 12 straipsnis ir 13 straipsnio 1 dalis.

2. Gyvulių, kuriems gali būti taikoma 1 dalyje nurodyta išimtis, skaičius POSEI programose nustatomas kai, atsižvelgiant į vietos gamybos plėtrą, importo poreikis yra pagrįstas. Dėl tokių gyvulių pirmenybė teikiama gamintojams, laikantiems bent 50 % vietinės kilmės penėjimui skirtų gyvulių.

   Siekiant atsižvelgti į galvijienos sektoriaus ir jo tinklo vietinę specifiką, Komisija deleguotuoju teisės aktu nustato atleidimo nuo importo muito sąlygas.

3. Taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 52 straipsnį ir 53 straipsnio 1 dalį, Portugalija gali sumažinti nacionalinę aukščiausią ribą teisėms į išmoką už avieną ir ožkieną bei išmoką už karvę žindenę. Tokiu atveju Komisijos deleguotuoju teisės aktu atitinkama suma iš ribų, nustatytų taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 52 straipsnį ir 53 straipsnio 1 dalį, yra perkeliama į šio reglamento 29 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje numatytus finansinius išteklius.

27 straipsnis

Valstybės pagalba tabako gamybai

Ispanijai leidžiama teikti pagalbą tabako gamybai Kanarų salose. Dėl šios pagalbos suteikimo negali būti diskriminuojami skirtingų salų gamintojai.

Ši pagalbos suma negali viršyti 2 980,62 EUR už vieną toną. Papildoma pagalba mokama už ne daugiau kaip 10 tonų per metus.

28 straipsnis

Muitų netaikymas tabakui

1. Muitai netaikomi tiesiogiai importuojant į Kanarų salas žaliavinį ir pusiau perdirbtą tabaką, kuris atitinkamai klasifikuojamas:

   a) KN 2401 pozicijoje ir

   b) šiose subpozicijose:

   – 2401 10 – tabakas, iš kurio lapų nepašalintos vidurinės gyslos,

   – 2401 20 – tabakas, iš kurio lapų iš dalies arba visiškai pašalintos vidurinės gyslos,

   – ex 2401 20 – išorinė cigarų danga ant atramų, ritėse tabako gamybai,

   – 2401 30 – tabako liekanos,

   – ex 2402 10 – nebaigti cigarai be įpakavimo,

   – ex 2403 10 – cigarečių žaliava (gatavi tabako mišiniai, skirti cigarečių, cigarų, cigarų su apipjaustytais galais ir cigarilių gamybai),

   – ex 2403 91 – „homogenizuotas“ arba „regeneruotas“ tabakas, suformuotas arba nesuformuotas į lakštus arba juostas,

   – ex 2403 99 – išplėstas tabakas.

   Pirmoje pastraipoje numatytas atleidimas taikomas naudojant 11 straipsnyje numatytas licencijas.

   Šis atleidimas taikomas pirmoje pastraipoje nurodytiems produktams, skirtiems perdirbimui Kanarų salyne į rūkyti paruoštus produktus, neviršijant metinės 20 000 tonų žaliavinio tabako su pašalintomis vidurinėmis gyslomis ekvivalento importo ribos.

2. Komisija įgyvendinimo aktu patvirtina 1 daliai taikyti reikalingas priemones, visų pirma, importo muitų netaikymo taisykles į Kanarų salas importuojant tabaką.

VI SKYRIUS

FINANSINĖS NUOSTATOS

29 straipsnis

Finansiniai ištekliai

1. Šiame reglamente numatytos priemonės, išskyrus 21 straipsnį, sudaro intervenciją, kuria siekiama stabilizuoti žemės ūkio rinkas, kaip apibrėžta Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005[13] 3 straipsnio 1 dalies b punkte.

2. Kiekvienais finansiniais metais Sąjunga finansuoja III ir IV skyriuose nurodytas priemones neviršydama tokios metinės sumos:

   – Prancūzijos užjūrio departamentai: 278,41 mln. EUR,

   – Azorų ir Madeiros salos: 106,21 mln. EUR,

   – Kanarų salos: 268,42 mln. EUR.

3. Sumos, kiekvienais finansiniais metais skiriamos III skyriuje nurodytoms priemonėms finansuoti, negali viršyti:

   – Prancūzijos užjūrio departamentai: 24,8 mln. EUR,

   – Azorų ir Madeiros salos: 21,2 mln. EUR,

   – Kanarų salos: 72,7 mln. EUR.

   Komisija įgyvendinimo aktu nustato vienodas sąlygas, pagal kurias valstybės narės kiekvienais metais gali pakeisti paskirtų išteklių skyrimą įvairiems produktams, kuriems taikoma speciali tiekimo tvarka.

4. Kad būtų užtikrintas tinkamas ir proporcingas finansinių priemonių paskirstymas studijoms, demonstravimo projektams, mokymo ir techninės pagalbos priemonėms, Komisija deleguotuoju teisės aktu nustato didžiausią metinę sumą, kuri gali būti skirta šioms priemonėms.

[13] OL L 209, 2005 8 11, p. 1.

VII SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

30 straipsnis

Nacionalinės priemonės

Valstybės narės imasi priemonių, būtinų šio reglamento laikymuisi užtikrinti, ypač dėl patikrinimų ir administracinių nuobaudų, ir apie tai praneša Komisijai.

31 straipsnis

Pranešimai ir ataskaitos

1. Valstybės narės kiekvienais metais ne vėliau kaip vasario 15 d. Komisijai praneša apie savo turimus asignavimus, kuriuos kitais metais ketina panaudoti prognozuojamam tiekimo balansui ir kiekvienai vietinei žemės ūkio produkcijai skirtai priemonei, įtrauktai į POSEI programas, įgyvendinti.

2. Valstybės narės ne vėliau kaip kiekvienų metų liepos 31 d. pateikia Komisijai ataskaitą už praėjusius metus dėl šiame reglamente numatytų priemonių įgyvendinimo.

3. Ne vėliau kaip iki 2015 m. birželio 30 d., o vėliau kas penkeri metai Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai bendrąją ataskaitą apie priemonių, kurių buvo imtasi taikant šį reglamentą, įskaitant priemones bananų sektoriuje, poveikį, prireikus pridedant atitinkamus pasiūlymus.

32 straipsnis

Komisijos kompetencija

Kai įgaliojimai perleidžiami Komisijai, pastaroji veikia remdamasi 33 straipsnyje nurodyta tvarka, jei tai deleguotieji teisės aktai, arba 34 straipsnyje nurodyta tvarka, jei tai įgyvendinimo aktai.

33 straipsnis

Deleguotieji teisės aktai

1. Įgaliojimai priimti šiame reglamente nurodytus deleguotuosius teisės aktus Komisijai suteikiami neribotam laikui.

   Priėmusi deleguotąjį teisės aktą, Komisija iškart apie jį vienu metu privalo pranešti Europos Parlamentui ir Tarybai.

2. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 1 dalyje nurodytą įgaliojimų delegavimą.

Institucija, pradėjusi vidaus procedūrą, siekdama nuspręsti, ar atšaukti įgaliojimų delegavimą, informuoja kitą įstatymų leidėją ir Komisiją likus ne mažiau kaip vienam mėnesiui iki galutinio sprendimo, nurodydama, kurie deleguotieji įgaliojimai galėtų būti atšaukti, ir išdėstydama atšaukimo priežastis.

Sprendimu dėl atšaukimo nutraukiamas jame nurodytų įgaliojimų delegavimas. Sprendimas įsigalioja nedelsiant arba vėliau, tame sprendime nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų teisės aktų teisėtumui. Jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali pareikšti prieštaravimų dėl deleguotojo teisės akto per du mėnesius nuo pranešimo datos. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis gali būti pratęstas vienam mėnesiui.

Jei, pasibaigus šiam laikotarpiui, nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškė prieštaravimų dėl deleguotojo teisės akto arba jei iki šios datos ir Europos Parlamentas, ir Taryba Komisijai pranešė apie sprendimą nepareikšti prieštaravimų, deleguotasis teisės aktas įsigalioja jo nuostatose numatytą datą.

Jei Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimus dėl deleguotojo teisės akto, jis neįsigalioja. Prieštaraujanti institucija nurodo prieštaravimo dėl deleguotojo teisės akto priežastis.

34 straipsnis

Įgyvendinimo aktai. Komitetas

[Įterpti, kai bus priimtas dabar EP ir Taryboje svarstomas reglamentas dėl kontrolės taisyklių, numatytų SESV 291 straipsnio 2 dalyje]

35 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 247/2006 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą, ir skaitomos pagal priede pateiktą atitikmenų lentelę.

36 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja [...] dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje*.

[Jis taikomas nuo 2012 m. sausio 1 d.]

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta [...]

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*

PRIEDAS

ATITIKMENŲ LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 247/2006	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	8 straipsnis
3 straipsnio 1 ir 2 dalys	9 straipsnio 1 ir 2 dalys
	9 straipsnio 3 dalis
	9 straipsnio 4 dalis
3 straipsnio 3 dalis	10 straipsnis
3 straipsnio 4 dalis	12 straipsnis
4 straipsnio 1 ir 2 dalys	13 straipsnio 1 ir 2 dalys
	13 straipsnio 3 dalis
	13 straipsnio 4 dalis
4 straipsnio 3 dalis	13 straipsnio 5 dalis
5 straipsnis	14 straipsnis
6 straipsnis	15 straipsnis
7 straipsnis	16 straipsnis
8 straipsnio paskutinis sakinys	11 straipsnis
9 straipsnio 1 dalis ir 10 straipsnis	18 straipsnio 1 dalis
9 straipsnio 2 ir 3 dalys	3 straipsnis
11 straipsnis	4 straipsnis
12 straipsnio a, b ir c punktai	18 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktai
12 straipsnio d, e, f ir g punktai	5 straipsnis
13 straipsnis	7 straipsnis
14 straipsnis	20 straipsnis
15 straipsnis	21 straipsnis
16 straipsnis	22 straipsnis
17 straipsnis	23 straipsnis
18 straipsnis	24 straipsnis
19 straipsnis	25 straipsnis
20 straipsnis	26 straipsnis
21 straipsnis	27 straipsnis

22 straipsnis	28 straipsnis
23 straipsnis	29 straipsnis
24 straipsnis	6 straipsnis
27 straipsnis	30 straipsnis
28 straipsnis	31 straipsnis
29 straipsnis	35 straipsnis
33 straipsnis	36 straipsnis